ଏଲିୟା — ସଂଖ୍ୟା ଛଅ

ଦଶ ପରୀକ୍ଷାମାନେ

Jeff Pippenger
2023-10-05

ଆମେ ଏଲିୟାଙ୍କ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକତା ବିଷୟରେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରୁଥିଲୁ, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ଶିଙ୍ଗ ପାଇଁ ଏକ କ୍ରମୋନ୍ନତ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଏବଂ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ଶିଙ୍ଗ ସହ ସମାନାନ୍ତର ଭାବେ ଚାଲୁଥିବା ରିପବ୍ଲିକାନବାଦର ଶିଙ୍ଗ ପାଇଁ ଏକ କ୍ରମୋନ୍ନତ ରାଜନୈତିକ ବିକାଶକୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରୂପେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ କର୍ମେଲ ପର୍ବତ ଏବଂ ସୀନୟ ପର୍ବତର ଇତିହାସଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଛୁ।

ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାଟି ଗଣନା ପୁସ୍ତକର ତ୍ରୟୋଦଶ ଓ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଥିବା ବିଦ୍ରୋହକୁ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରୁଥିଲା, ଯାହା ଲାଲ ସାଗର ଅତିକ୍ରମ କରିବା ପରେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ପାଇଁ ଦଶମ ଏବଂ ଶେଷ ପରୀକ୍ଷାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଏହି ଇତିହାସ ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଆନ୍ଦୋଳନ ସହ ସମନ୍ୱୟ ରଖେ, କିନ୍ତୁ ଏହା ସହିତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶେଷକାଳୀନ ଆନ୍ଦୋଳନର ଇତିହାସ ସହ ମଧ୍ୟ ସମନ୍ୱୟ ରଖେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଚୌଦ ଅଧ୍ୟାୟର ତିନିଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭରେ ଥିବା ଏକ ଆନ୍ଦୋଳନ ଏବଂ ଶେଷରେ ଥିବା ଏକ ଆନ୍ଦୋଳନ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ।

> "ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାର ଘୋଷଣାରେ ଯେ ଦୂତ ଏକତ୍ର ହୁଏ, ସେ ନିଜ ମହିମାଦ୍ୱାରା ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ଆଲୋକିତ କରିବ। ଏଠାରେ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ପରିସର ଓ ଅସାମାନ୍ୟ ଶକ୍ତିର ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତିତ କରାଯାଇଛି। 1840–44 ମସିହାର ଆଗମନ ଆନ୍ଦୋଳନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ଏକ ମହିମାମୟ ପ୍ରକାଶ ଥିଲା; ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ପୃଥିବୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମିଶନରୀ କେନ୍ଦ୍ରକୁ ପହଞ୍ଚାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ କିଛି ଦେଶରେ ଷୋଳଶ ଶତାବ୍ଦୀର ସୁଧାର ଆନ୍ଦୋଳନ ପରେ କୌଣସି ଦେଶରେ ଯେପରି ଦେଖାଯାଇନଥିଲା ସେପରି ସର୍ବାଧିକ ଧାର୍ମିକ ଆଗ୍ରହ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା; କିନ୍ତୁ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଶେଷ ସତର୍କବାଣୀ ଅଧୀନରେ ଘଟିବାକୁ ଥିବା ପ୍ରବଳ ଆନ୍ଦୋଳନ ଦ୍ୱାରା ଏହାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅତିକ୍ରମ କରାଯିବ।" The Great Controversy, 611.

ଆରମ୍ଭକାଳୀନ ଆନ୍ଦୋଳନର ଇତିହାସ ଓ ସମାପ୍ତିକାଳୀନ ଆନ୍ଦୋଳନର ଇତିହାସ ମଧ୍ୟରେ, ଆମେ ଲାଓଦିକିଆ ଚର୍ଚ୍ଚର ଇତିହାସକୁ ପାଉଁ। ଯେ ଦୂତ ନିଜ ମହିମାଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀକୁ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ କରେ, ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଗୋଟିଏ ଆନ୍ଦୋଳନ ବୋଲି ପରିଚିତ, ଚର୍ଚ୍ଚ ନୁହେଁ।

> "ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀରେ ଯେ ସମୟରେ ବାବିଲ ବିଷୟରେ ଦୃଶ୍ୟମାନ କରାଯାଇଛି, ସେହି ସମୟରେ ତାହା ବିଷୟରେ ଏହା ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି: 'ତାହାର ପାପ ସ୍ୱର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛି, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାର ଅଧର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ମରଣ କରିଛନ୍ତି।' ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 18:5। ସେ ନିଜ ଅପରାଧର ପରିମାଣକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଇଛି, ଏବଂ ନାଶ ତାହାର ଉପରେ ପତିତ ହେବାକୁ ଉଦ୍ୟତ। କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବାବିଲରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଜନସମୁଦାୟ ଅଛନ୍ତି; ଏବଂ ତାଙ୍କର ନ୍ୟାୟଦଣ୍ଡର ପରିଦର୍ଶନ ପୂର୍ବରୁ, ଏହି ବିଶ୍ୱସ୍ତଜନମାନଙ୍କୁ ତାହାରୁ ବାହାରକୁ ଡାକାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯେପରି ସେମାନେ ତାହାର ପାପରେ ଅଂଶୀ ନ ହୁଅନ୍ତୁ ଏବଂ 'ତାହାର ମହାମାରୀଗୁଡ଼ିକରୁ ଗ୍ରହଣ ନ କରନ୍ତୁ।' ଏହିକାରଣରୁ ସେହି ଆନ୍ଦୋଳନ, ଯାହା ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରୁଥିବା ଦୂତଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ, ଯିଏ ନିଜ ମହିମାରେ ପୃଥିବୀକୁ ଆଲୋକିତ କରୁଛି ଏବଂ ବଳବତୀ ସ୍ୱରରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭାବେ ଡାକୁଥାଏ, ବାବିଲର ପାପଗୁଡ଼ିକୁ ଘୋଷଣା କରୁଥାଏ। ତାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ସହିତ ଏହି ଆହ୍ୱାନ ଶୁଣାଯାଏ: 'ହେ ମୋର ଲୋକମାନେ, ତାହାରୁ ବାହାରି ଆସ।' ଏହି ଘୋଷଣାମାନେ, ତୃତୀୟ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶ ସହିତ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ, ପୃଥିବୀର ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯିବାକୁ ଥିବା ଅନ୍ତିମ ସତର୍କବାଣୀକୁ ଗଠନ କରେ।" The Great Controversy, 604.

ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ପରସ୍ପର ସହ ଏକମତ ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ଯେ ସମୟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମାନେ ଘୋଷଣା କରାଗଲା, ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ "ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କୁ" ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି। ଏହି ପ୍ରକାର ଘଟଣାର ଏକ ଉଦାହରଣ ଭାବେ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାର ଅଧ୍ୟାୟର ଦୂତ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୂତ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଅଛନ୍ତି। ସେ ଅବତରଣ କଲେ ସମୟରେ ଉଭୟେ ପୃଥିବୀକୁ ନିଜ ମହିମାରେ ଆଲୋକିତ କରନ୍ତି।

ସିଷ୍ଟ ର ହ ୍ୱାଇଟ୍ Early Writings ପୁସ୍ତ କରେ ପ୍ର ଥମ ଦୂତଙ୍କ ୁ ଚିହ୍ନ ିତ କରନ୍ତ ି।

> "ଯୀଶୁ ପୃଥିବୀର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାକୁ ସଚେତନ କରିବାର ନିମନ୍ତେ ଜଣେ ପ୍ରବଳ ଦୂତଙ୍କୁ ଅବତରଣ କରିବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ। ସେହି ଦୂତ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସନ୍ନିଧିରୁ ବାହାରୁଥିବା ବେଳେ, ତାଙ୍କ ଆଗରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଓ ଗୌରବମୟ ଏକ ଆଲୋକ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲା। ମୋତେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ, ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ନିଜ ଗୌରବରେ ପୃଥିବୀକୁ ଆଲୋକିତ କରିବା ଏବଂ ଆସୁଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧ ବିଷୟରେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ସଚେତନ କରିବା।" Early Writings, 245.

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଅଠାରତମ ଅଧ୍ୟାୟର ସେହି ଦୂତ ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର, ୨୦୦୧ ରେ ଅବତରଣ କଲେ। ଏହା ୧୧ ଅଗଷ୍ଟ, ୧୮୪୦ ରେ ଅବତରଣ କରିଥିବା ସେହି ଦୂତ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବଛାୟିତ ହୋଇଥିଲା। ଯିଶାଇୟ ଛଅ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଯିଶାଇୟଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ମନ୍ଦିର ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମା ଦେଖାଯାଇଛି। ଛଅ ଅଧ୍ୟାୟର ତୃତୀୟ ପଦରେ ଏହା ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି ଯେ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଅଠାରତମ ଅଧ୍ୟାୟର ସେହି ଦୂତ ଅବତରଣ କଲାବେଳେ ଏହି ଘଟେ।

> ଏହାର ପରେ ମୁଁ ଆଉ ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରୁଥିବା ଦେଖିଲି; ତାଙ୍କ ପାଖରେ ମହାନ ଅଧିକାର ଥିଲା; ଏବଂ ପୃଥିବୀ ତାଙ୍କ ମହିମାରେ ଆଲୋକିତ ହେଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 18:1.

ଯିଶାୟା ଛଅର ତୃତୀୟ ପଦ ଏହି ସମାନ ଇତିହାସକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ।

> ଏବଂ ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, "ପବିତ୍ର, ପବିତ୍ର, ପବିତ୍ର, ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ; ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀ ତାହାଙ୍କ ମହିମାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ।" ଯିଶାୟ 6:3

ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଯିଶାୟାଙ୍କର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ-ଦର୍ଶନକୁ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଠାରର ଆନ୍ଦୋଳନ ସହିତ ଏକତ୍ର କରିଛନ୍ତି।

> ସିଂହାସନର ସାମ୍ନାରେ ଥିବା ସେରାଫୀମମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମାକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବାବେଳେ ଏପରି ଶ୍ରଦ୍ଧାଭୀତ ବିସ୍ମୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥାନ୍ତି ଯେ, ସେମାନେ ଏକ କ୍ଷଣ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମସନ୍ତୋଷର ସହିତ ନିଜମାନଙ୍କୁ ନ ଦେଖନ୍ତି, କିମ୍ବା ନିଜମାନଙ୍କ ଅଥବା ପରସ୍ପରଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରଶଂସାଭାବରେ ନ ଦୃଷ୍ଟି ପାତ କରନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତୁତି ଓ ଗୌରବ ସେନାଧୀଶ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ, ଯିଏ ଉଚ୍ଚ ଓ ଉନ୍ନତ, ଏବଂ ଯାହାଙ୍କ ପୋଶାକର ପଲ୍ଲବର ମହିମା ମନ୍ଦିରକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରେ। ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ତାଙ୍କର ମହିମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାର ଯେ ଭବିଷ୍ୟତ୍ ସେମାନେ ଦେଖନ୍ତି, ସେହିବେଳେ ବିଜୟମୟ ସ୍ତୁତିଗୀତ ମଧୁର ଗାନରେ ଜଣେଠାରୁ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କ ପାଖକୁ ପ୍ରତିଧ୍ୱନିତ ହୁଏ: 'ପବିତ୍ର, ପବିତ୍ର, ପବିତ୍ର, ସେନାଧୀଶ ସଦାପ୍ରଭୁ।' ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମହିମାନ୍ୱିତ କରିବାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତୃପ୍ତ; ଏବଂ ତାଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତିରେ, ତାଙ୍କର ଅନୁମୋଦନର ହସ ତଳେ, ସେମାନେ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ କିଛି ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ନାହିଁ। ତାଙ୍କର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ବହନ କରିବାରେ, ତାଙ୍କର ସେବା କରିବାରେ, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବାରେ, ସେମାନଙ୍କର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଆକାଙ୍କ୍ଷା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସାଧିତ ହୋଇଯାଏ।
>
> "ଯିଶାୟାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଦର୍ଶନଟି ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଜାଙ୍କ ଅବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।" Review and Herald, December 22, 1896.

ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ର ଦଶମ ଅଧ ାୟରେ ଯୋହନ, ଏବଂ ଅଠାରଶ ଅଧ ାୟରେ ମଧ , ଏବଂ ଯିଶାୟାଙ୍କ ଷଷ ୁ ଅଧ ାୟ ସହିତ ସିଷ୍ଟ ର ହ ୍ୱାଇଟଙ୍କ ବ୍ୟ ାଖ୍ୟ ାକୁ ସମ୍ମ ିଳିତ କରି, ପୃଥିବୀ ଦେବଙ୍କ ମହିମାରେ ଆଲୋକିତ ହେବାର ଏହି ସମସ୍ତ ଚିତ୍ର ଣକୁ ଇତିହାସର ସେହି ଏକେଇ ବିନ୍ଦ ୁରେ ସ୍ଥ ାପନ କରନ୍ତ ି। ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ 11 ସେପେ ଟ୍ମ ୍ୱର 2001ରେ ଘଟିଥିବା ଘଟଣାମାନଙ୍କ ୁ ଦେଖିଥିଲା। 1863ରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ମିଲେରାଇଟ ଆନ୍ଦେ ାଳନର କ୍ର ମୋନ୍ନ ତ ଇତିହାସ, ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରଶ ଅଧ ାୟର ପ୍ର ବଳ ଦୂତ ଯେତେବେଳେ ଅବତରଣ କରେ, ସେତେବେଳର ଇତିହାସକୁ ପ୍ର ତୀକାତ୍ମ୍ କ ଭାବେ ପୂର୍ବସୂଚିତ କରିଥିଲା—ଯାହା ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ଦଶମ ଅଧ ାୟରେ ଅବତରିଥିବା ଦୂତ ସହିତ ସଂପୃକ୍ତ ଇତିହାସ ସହ ଯୁକ୍ତ । ଏହି ପ୍ର ାରମ୍ଭ ିକ ପୂର୍ବଧାରଣାଗୁଡ଼ିକ ସ୍ଥ ାପିତ ହେବା ପରେ, ଆମେ ଗଣନା ପୁସ୍ତ କ ଚୌଦଶ ଅଧ ାୟରେ ପ୍ର ତିନିଧିତ ପରୀକ୍ଷ । ପ୍ର କ୍ର ିୟାକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରିବୁ। ମୋଶା ମିଶରକୁ ଫେରିଯିବାକୁ ଏବଂ ଯିହୋଶୁଆ ଓ କାଲେବଙ୍କ ୁ ପାଥର ମାରି ହତ୍ୟ । କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛ । କରୁଥିବା ବିଦ୍ରେ ାହୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷ ରେ ମଧ ସ୍ଥ ତା କରିବା ପରେ, ଦେବ ମୋଶାଙ୍କ ମଧ ସ୍ଥ ତାକୁ ଗ୍ର ହ

କରନ୍ତି।

> ଏବଂ ପ୍ରଭୁ କହିଲେ, ତୁମ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ମୁଁ କ୍ଷମା କରିଛି; କିନ୍ତୁ ମୋ ଜୀବନ୍ତ ଥିବା ପରି ନିଶ୍ଚିତ, ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହିମାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ। କାରଣ ଯେମାନେ ମୋର ମହିମା ଓ ମୋର ସେହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଦେଖିଛନ୍ତି, ଯାହାକି ମୁଁ ମିଶର ଓ ଅରଣ୍ୟରେ କରିଥିଲି, ଏବଂ ଏବେ ଏହି ଦଶଥର ମୋତେ ପରୀକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି, ଓ ମୋର ସ୍ୱର ଶୁଣି ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିନାହାନ୍ତି; ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ସେହି ଦେଶ ଦେଖିବେ ନାହିଁ, ଯାହାକୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଶପଥ କରିଥିଲି; ଏବଂ ଯେମାନେ ମୋତେ କ୍ରୋଧିତ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ମଧ୍ୟ ତାହା ଦେଖିବେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ମୋର ଦାସ କାଲେବ, କାରଣ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ ଧରଣର ଆତ୍ମା ଥିଲା, ଏବଂ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ମୋର ଅନୁସରଣ କରିଛି, ସେଯେଉଁ ଦେଶକୁ ଯାଇଥିଲା ସେହି ଦେଶରେ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରବେଶ କରାଇବି; ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ବଂଶ ତାହାର ଅଧିକାରୀ ହେବ। ଗଣନା 14:20–24.

ଏଠାରେ ଗଣନା ପୁସ୍ତକର ଚଉଦ୍‌ତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଇତିହାସ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ପାଇଁ ଅନ୍ତିମ ପରୀକ୍ଷା ଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ବିଫଳତା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ଧରି ଅରଣ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କଲା। ଏହି ଇତିହାସ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଅଠାର ସହ ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ ସମ୍ବନ୍ଧିତ, କାରଣ ସେଠାରେ ଈଶ୍ୱର ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ, "ମୁଁ ଯେପରି ସତ୍ୟ ସ୍ୱରୂପେ ଜୀବନ୍ତ," ସେପରି "ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହିମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ।" ଏହା ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଘୋଷଣା, ଯାହାକି ଈଶ୍ୱର ଏହି ଐତିହାସିକ ଅଭିଲେଖରେ ସ୍ଥାନ ଦେଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ଏପରି କରି ସେ ଜୋର ଦେଇ ଦେଖାଉଛନ୍ତି ଯେ, ଗଣନା ପୁସ୍ତକର ତ୍ରୟୋଦଶ ଓ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଇତିହାସ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଅଠାରର ଦୂତଙ୍କ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆନ୍ଦୋଳନ ପ୍ରତି ଅଗ୍ରସର ଭାବେ ସଙ୍କେତ କରିଥିଲା। ଯେହେତୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଅଠାର ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟ ଜନଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ପର୍ଯ୍ୟାୟ, ସେହିପରି ଆମେ ଗଣନା ପୁସ୍ତକରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ଏହି ଅଂଶରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟ ଜନଙ୍କର ଆରମ୍ଭ ମଧ୍ୟ ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛି।

୧୮୪୦ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦର ଅଗଷ୍ଟ ୧୧ ତାରିଖରେ, ଇସ୍ଲାମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ ପୂରଣ ସମୟରେ, ପୂର୍ବତନ ଚୟିତ ଚୁକ୍ତିଜନ ଏଲିୟାଙ୍କ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଦ୍ୱାରା ପରୀକ୍ଷିତ ହେଲେ, ଯାହା ସେତେବେଳେ ମାତ୍ର ସଠିକ୍ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିଲା।

୨୦୦୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ ତାରିଖରେ, ତୃତୀୟ ବିପଦ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଇସ୍ଲାମର ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତା ସମୟରେ, ପୂର୍ବତନ ଚୟିତ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ଲୋକମାନେ ସେହି ଏଲିୟାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ଯାହା ନିକଟତମ ସମୟରେ ସଠିକ୍ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିଲା, ତାହା ସହିତ ଜୀବିତମାନଙ୍କର ବିଚାରର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲେ।

ମିଲେରୀୟ ଇତିହାସରେ ଏଲିୟାହର ସନ୍ଦେଶ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ସମୟର ପ୍ରସଙ୍ଗଭିତ୍ତିରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା। ୨୦୦୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ ରେ ଏଲିୟାହର ସନ୍ଦେଶ ଇତିହାସର ପୁନରାବୃତ୍ତିର ପ୍ରସଙ୍ଗଭିତ୍ତିରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା। ୨୦୦୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧, ୧୮୪୦ ଅଗଷ୍ଟ ୧୧ ର ଇତିହାସକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତ କଲା, କାରଣ ଏହି ଉଭୟ ତାରିଖ ଇସ୍ଲାମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀର ପୂର୍ତ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଉଭୟେ ସେହି ଦୂତଙ୍କର ଅବତରଣକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହା ବିଷୟରେ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ କହିଥିଲେ, ସେ "ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କେହି ନୁହେଁ।" ଯଦିଓ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ କେବେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାର ଅଧ୍ୟାୟର ଦୂତ ବିଷୟରେ "ସେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କେହି ନୁହେଁ" ବୋଲି କହିନାହାନ୍ତି, ଯେପରି ସେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୂତ ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ, ତଥାପି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାର ଅଧ୍ୟାୟର ଦୂତ "ତାଙ୍କର" ମହିମାଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀକୁ ଆଲୋକିତ କରେ, ଏବଂ ଶାସ୍ତ୍ରବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ ପୃଥିବୀକୁ ଆଲୋକିତ କରୁଥିବା ମହିମା ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ମହିମା ଅଟେ।

ଆରମ୍ଭକାଳରେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ଆଣିଥିବା ବିଚାରର ଯନ୍ତ୍ର ଥିଲା ଏଲିୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ମିଲ୍ଲରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋଳନ। ଶେଷକାଳରେ ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟର ପରୀକ୍ଷା ଆଣିଥିବା ବିଚାରର ଯନ୍ତ୍ର ହେଉଛି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଚାଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଏଲିୟା ଆନ୍ଦୋଳନ। ଏଲିୟାର ପ୍ରତୀକର ଏକାଧିକ ଅର୍ଥ ଅଛି, ଏବଂ ଯଦିଓ ସେ ମିଲ୍ଲର ଓ ମିଲ୍ଲରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋଳନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ସେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଚାଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> "ରୂପାନ୍ତର ପର୍ବତରେ ମୋଶା ପାପ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଉପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଜୟର ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ ଥିଲେ। ସେ ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସମୟରେ ସମାଧିରୁ ବାହାରି ଆସିବେ ଯେମାନେ, ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ। ଏଲିୟା, ଯିଏ ମୃତ୍ୟୁ ନ ଦେଖି ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଉଠାଯାଇଥିଲେ, ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ସମୟରେ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଜୀବିତ ରହିବେ ଯେମାନେ, ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧି ଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ 'ଏକ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ, ଆଖି ଝପକିବା ମାତ୍ରେ, ଶେଷ ତୂରୀଧ୍ୱନି ସମୟରେ' 'ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବେ'; କାରଣ 'ଏହି ମରଣଶୀଳତାକୁ ଅମରତା ପରିଧାନ କରିବାକୁ ହେବ,' ଏବଂ 'ଏହି କ୍ଷୟଶୀଳତାକୁ ଅକ୍ଷୟତା ପରିଧାନ କରିବାକୁ ହେବ।' 1 Corinthians 15:51-53. ଯେପରି ସେ 'ପାପ ବିନା ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର' ପ୍ରକାଶିତ ହେବେ, ସେପରି ଯୀଶୁ ସ୍ୱର୍ଗର ଆଲୋକରେ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଥିଲେ। କାରଣ ସେ 'ପବିତ୍ର ଦୂତମାନଙ୍କ ସହିତ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ମହିମାରେ' ଆସିବେ। Hebrews 9:28; Mark 8:38. ଏବେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାରକଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପୂରଣ ହେଲା। ସେହି ପର୍ବତ ଉପରେ ଭବିଷ୍ୟତର ମହିମାମୟ ରାଜ୍ୟର କ୍ଷୁଦ୍ର ରୂପରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଥିଲା,—ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ରାଜା, ମୋଶା ପୁନରୁତ୍ଥିତ ପବିତ୍ରମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧି, ଏବଂ ଏଲିୟା ରୂପାନ୍ତରିତମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧି।" The Desire of Ages, 412.

ଯେ ସମ୍ମିଳିତ ଜନମାନେ ଅତିକ୍ରମ କରିଯାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ଦଶରେ ଦୁଇଙ୍କ ବିପରୀତ ଥିବା ଅଧିକାଂଶ। ଅନେକଙ୍କୁ ଡାକାଯାଏ, କିନ୍ତୁ କେବଳ କିଛିମାନେ ଚୟନିତ ହୁଅନ୍ତି। ଦଶମ ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଫଳତାର ଆଧାର ଏହିଥିଲା ଯେ, ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶ ସମ୍ପର୍କରେ ଦୁଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତକୁ କିମ୍ବା ଉତ୍ତମ ବୃତ୍ତାନ୍ତକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଗଲା କିମ୍ବା ଗ୍ରହଣ କରାଗଲା। ଏହିପରି, ଏଠାରେ ଉଦାହରିତ ଇତିହାସ ଦର୍ଶାଏ ଯେ, କ୍ରମୋନ୍ନତ ପରୀକ୍ଷାର ଇତିହାସରେ ବିଜୟ କିମ୍ବା ପରାଜୟ ସେହି ଦୁଇ ପ୍ରକାର ପଦ୍ଧତି ମଧ୍ୟରୁ ଏକଟିର ଚୟନ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ, ଯାହାମାନେ ଏକେଇ ସୂଚନାକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ।

ସମସ୍ତ ବାରୋଜଣ ଗୁପ୍ତଚର ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶକୁ ଦେଖିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶ କ'ଣକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା ସେଥି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ନିଷ୍କର୍ଷ ନିଆଯାଇଥିଲା। ଗୋଟିଏ ଖବର ମାନବୀୟ ଭୟଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ଥିଲା, ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ବିଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା। ଗୋଟିଏରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ମିଶରୀୟ ଦାସତ୍ୱକୁ ଫେରିଯିବାର ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଖବରରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଭରସା କରି ଆଗକୁ ବଢ଼ି ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା।

ମିଲରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ବାବିଲୋନର ଦାସ୍ୟତ୍ୱକୁ ପୁଣି ଫେରିବାକୁ ଏବଂ ତାହାର କନ୍ୟାମାନେ ହେବାକୁ ବାଛିଲେ, ଏବଂ ଏହା ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୟ ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ପ୍ରକାଶ ଥିଲା। ବିଶ୍ୱସ୍ତ ମିଲରାଇଟ୍ମାନେ 1844 ମସିହାର ବସନ୍ତକାଳରେ ପ୍ରଥମ ନିରାଶାର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିଫଳତା ପରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୟ ସନ୍ଦେଶକୁ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ବାଛିଲେ। ଗଣନା ପୁସ୍ତକର ଇତିହାସ ବାରୋଜଣ ଗୁପ୍ତଚରଙ୍କର ଦୁଇ ପ୍ରକାରର "ବୃତ୍ତାନ୍ତ" ଉପସ୍ଥାପନ କରେ, ଯାହା ଏକେଇ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୟ ସନ୍ଦେଶର ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ବିଶ୍ଳେଷଣକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ୧୮୬୩ ମସିହାରେ, ଲାଓଡିସିଆନ୍ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ୍ ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୟ ସନ୍ଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲା; ସେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୟ ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ। ୧୮୬୩ ମସିହାରେ, ଲାଓଡିସିଆନ୍ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ୍ ସେହି ବାଇବେଲୀୟ ପଦ୍ଧତିକୁ ପୁଣି ଫେରି ଗ୍ରହଣ କଲା, ଯାହା ଉଇଲିୟମ୍ ମିଲରଙ୍କର ସମଗ୍ର ସେବାକାଳରେ ତାଙ୍କୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲା। ଯେମାନେ ସେହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୟ ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ଦାସ୍ୟତ୍ୱକୁ ପୁଣି ଫେରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଗଣନା ପୁସ୍ତକ ଚଉଦ ଅଧ୍ୟାୟର ବିଦ୍ରୋହୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରୂପିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେମାନେ ଶେଷରେ ମରୁଭୂମିରେ ମରିଯାଇଥିଲେ।

ଦଶ ସଂଖ୍ୟାଟିକୁ, ଯେତେବେଳେ ଏକ ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ବିବେଚିତ କରାଯାଏ, ସମସ୍ତ ପ୍ରତୀକମାନଙ୍କ ପରି ଏହାର ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏରୁ ଅଧିକ ଅର୍ଥ ରହିଛି। ଏହାର ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଅର୍ଥକୁ ସେହି ଅଂଶର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ବୁଝିବା ଦରକାର, ଯେଉଁଠାରେ ଏହା ଅବସ୍ଥିତ। ପ୍ରତୀକ ଭାବେ "ଦଶ" ନିର୍ଯାତନାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିପାରେ। ଏହା ଏକ ପରୀକ୍ଷାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିପାରେ। ଏହା ଇଉରୋପର ରାଜାମାନଙ୍କର ଦଶଗୁଣିତ ସଂଘ, ଇସ୍ରାଏଲର ଉତ୍ତରୀୟ ଗୋତ୍ରମାନେ ଏବଂ ଜାତିସଂଘକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିପାରେ। ସ୍ମିର୍ନାର ମଣ୍ଡଳୀରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଦଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ଲେଶ ଭୋଗ କରିବାକୁ ଥିଲେ।

> ତୁମେ ଯେ ସମସ୍ତ କଥା ଭୋଗ କରିବାକୁ ଯାଉଛ, ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ରୁ କୌଣସିକୁ ଭୟ କର ନାହିଁ: ଦେଖ, ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ରୁ କେତୋଳେକଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷ ିତ କରିବା ପାଇଁ ଶୟତାନ କାରାଗାରରେ ପକାଇବ; ଏବଂ ତୁମେ ଦଶ ଦିନ କ୍ଲେ ଶ ଭୋଗ କରିବ; ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ବିଶ୍ୱ ସ୍ତ ରୁହ, ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ଜୀବନର ମୁକୁଟ ଦେବି। ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ୨:୧୦।

ଇତିହାସବିଦ୍ମାନେ ସ୍ମୁର୍ଣ୍ଣାର ଇତିହାସରେ ଡାଇଓକ୍ଲେଟିଆନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ଯାତନାକୁ ସୂଚାଇଥାନ୍ତି, କାରଣ ସେହିଟି ସ୍ମୁର୍ଣ୍ଣାର ଇତିହାସର ସର୍ବାଧିକ କଠୋର ନିର୍ଯାତନା ଥିଲା, ଏବଂ ସେହିଟି ଦଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଥିଲା। ଅନ୍ୟ ଇତିହାସବିଦ୍ମାନେ ସ୍ମୁର୍ଣ୍ଣାର ଇତିହାସରେ ଘଟିଥିବା ଦଶଟି ଭିନ୍ନ ନିର୍ଯାତନାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି। ଯେପରି ହେଉ, ସେଗୁଡ଼ିକ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ରୋମ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଦାନିଏଲ ସାତରେ ଦଶଟି ଶିଙ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ସେହି ଦଶ ରାଜା ହେଲେ ସେମାନେ ରାଜାମାନେ, ଯେମାନେ ଆହାବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରୂପିତ, ଯିଏ ପାପାସୀ ସହ ବ୍ୟଭିଚାର କରିଥିଲା, ଏବଂ ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗରେ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ସାଧନ କରିବା ପାଇଁ ପାପାସୀ ଯେଉଁ ନିର୍ଯାତନାର ଉପକରଣକୁ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲା ସେହିଟି ଥିଲେ। "ଦଶ" ଯେଜେବେଲ ପାଇଁ ନିର୍ଯାତନା ସାଧନ କରୁଥିବା ରାଜ୍ୟଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଦାନିଏଲ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟରେ "ଦଶ" ଏକ ପରୀକ୍ଷାକାଳକୁ ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରେ।

> ମୁଁ ତୁମକୁ ବିନୟ କରୁଛି, ତୁମ ଦାସମାନଙ୍କୁ ଦଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରୀକ୍ଷା କର; ଏବଂ ଆମକୁ ଭୋଜନ ପାଇଁ ଶାକଦାଳ ଓ ପାନ ପାଇଁ ଜଳ ଦିଅ। ପରେ ତୁମ ସମ୍ମୁଖରେ ଆମ ମୁହଁମଣ୍ଡଳ ଓ ଯେମାନେ ରାଜାଙ୍କ ଭୋଜନର ଅଂଶ ଖାଆନ୍ତି ସେହି ଯୁବକମାନଙ୍କର ମୁହଁମଣ୍ଡଳ ଦେଖାଯାଉ; ଏବଂ ତୁମେ ଯାହା ଦେଖିବ, ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ତୁମ ଦାସମାନଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟବହାର କର। ସେହିପରି ସେ ଏହି ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ କଥା ମାନିଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରୀକ୍ଷା କଲା। ଏବଂ ଦଶ ଦିନର ଶେଷରେ ସେମାନଙ୍କର ମୁହଁମଣ୍ଡଳ ରାଜାଙ୍କ ଭୋଜନର ଅଂଶ ଖାଉଥିବା ସମସ୍ତ ଯୁବକମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ସୁନ୍ଦର ଓ ଶରୀରରେ ଅଧିକ ପୁଷ୍ଟ ଦେଖାଗଲା। ଦାନିଏଲ 1:12–15।

ଗଣନା ପୁସ୍ତକର ଚୌଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମେ ଦଶଥର ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ କ୍ରୋଧିତ କରିଥିଲା, ଯାହା କିଛି ସମୟାବଧି ମଧ୍ୟରେ ଦଶଟି ପରୀକ୍ଷାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯେପରି ସତ୍ୟରେ ଜୀବନ୍ତ, ସେପରି ନିଶ୍ଚୟ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ଯେହୋବାଙ୍କ ମହିମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ। କାରଣ ଯେମାନେ ମୋର ମହିମା, ଏବଂ ମିଶରରେ ଓ ଜଙ୍ଗଲରେ ମୁଁ କରିଥିବା ମୋର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏବେ ଏହି ଦଶଥର ମୋତେ ପରୀକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ମୋର କଥାକୁ ଶୁଣିନାହାନ୍ତି। ଗଣନା 14:21, 22.

ଲାଲ ସମୁଦ୍ରରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବା ପରେ ଦଶମ ପରୀକ୍ଷା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘଟିଥିବା ନଅଟି ବିଦ୍ରୋହ କିମ୍ବା ବିଫଳ ପରୀକ୍ଷାମାନେ କେଉଁ କେଉଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଦ୍ରୋହକୁ ସୂଚିତ କରେ—ଏହାର ବୁଝାମଣା ପାଇଁ ଯଦି ଆପଣ ଇଣ୍ଟରନେଟରେ ସନ୍ଧାନ କରିବେ, ତେବେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର କେଉଁ କେଉଁ ବିଫଳତାକୁ ସେହି ଦଶଟି ପରୀକ୍ଷାର ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିବା ଉଚିତ—ଏହା ବିଷୟରେ କିଛି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ମତ ଆପଣ ପାଇବେ। ମୁଁ ଏହା ଦାବି କରେ ଯେ, ଲାଲ ସମୁଦ୍ରର ମୁକ୍ତି—ଯାହାକୁ ବିଶେଷ ଭାବରେ 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844 ସହ ସମରୂପ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି—ସେହି ଦଶଟି ପରୀକ୍ଷାର ଆରମ୍ଭ; ଏବଂ ଏହି କାରଣରୁ 1844 ରୁ 1863 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଦ୍ଭବିତ ପରୀକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକୁ ଗଣନା କରିବାର ଆରମ୍ଭ ସେଠାରୁ ହେବା ଉଚିତ। 1798 ମସିହାରେ, ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ ଅମୁଦ୍ରିତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ଏକ କ୍ରମୋନ୍ନତ ପରୀକ୍ଷାପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା; ଏବଂ ସେହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କର ଇତିହାସକୁ ଆବରଣ କରିଥିଲା, ଯାହା 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844 ରେ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଆଗମନ ସହ ସମାପ୍ତ ହେଲା।

> "ମିନିଆପୋଲିସ୍ ରେ ପରମେଶ୍ୱ ର ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନୂତନ ପରିପ୍ରେ କ୍ଷ ୟ ରେ ସତ୍ୟ ର ଅମୂଲ୍ୟ ରତ୍ନ ମାନ ଦାନ କଲେ। ସ୍ୱ ର୍ଗରୁ ଆସିଥିବା ଏହି ଆଲୋକକୁ କେହି କେହି ଯିହୁଦୀମାନେ ଖ୍ରି ୀଷ୍ଟ ଙ୍କୁ ଅସ୍ୱ ୀକାର କରିବା ସମୟରେ ଯେପରି ସମସ୍ତ ହଠଧର୍ମିତା ପ୍ର କାଶ କରିଥିଲେ, ସେହି ସମସ୍ତ ହଠଧର୍ମିତା ସହିତ ଅସ୍ୱ ୀକାର କଲେ, ଏବଂ 'ପୁରୁଣା ସୀମାଚିହ୍ନ ମାନଙ୍କ ' ପକ୍ଷ ରେ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିବା ବିଷୟରେ ବହୁତ କଥା କୁହାଗଲା। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପୁରୁଣା ସୀମାଚିହ୍ନ ମାନେ କ'ଣ ଥିଲେ, ତାହା ଜାଣୁନଥିଲେ ବୋଲି ପ୍ର ମାଣ ଥିଲା। ପ୍ର ମାଣ ମଧ୍ୟ ଥିଲା ଏବଂ ବାକ୍ୟ ରୁ ଏପରି ଯୁକ୍ତ ି ମଧ୍ୟ ଥିଲା, ଯାହା ବିବେକଙ୍କ ପାଖରେ ନିଜକୁ ସମର୍ଥନୀୟ କରିଦେଉଥିଲା; କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ର ମନ ଆଲୋକର ପ୍ର ବେଶ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ସ୍ଥ ିର ହୋଇ, ମୁଦ୍ର ାଙ୍କ ିତ ହୋଇ ରହିଥିଲା, କାରଣ ସେମାନେ ନିଷ୍ପ ତ୍ତ ି କରିଥିଲେ ଯେ ଏହା 'ପୁରୁଣା ସୀମାଚିହ୍ନ ମାନଙ୍କୁ' ହଟାଇଦେଉଥିବା ଏକ ବିପଜ୍ଜ ନକ ଭୁଲ ଶିକ୍ଷ ା; ଯେତେବେଳେ ଏହା ପୁରୁଣା

> ସୀମାଚିହ୍ନମାନଙ୍କର ଏକଟି ଖୁଟି ମଧ୍ୟ ସରାଇ ନଥିଲା, ବରଂ ପୁରୁଣା ସୀମାଚିହ୍ନମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ଗଠନ କରେ, ସେ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଧାରଣାମାନେ ବିକୃତ ହୋଇଯାଇଥିଲା।"
>
> ୧୮୪୪ ମସିହାରେ ସମୟର ଅତିବାହନ ବିଶାଳ ଘଟଣାମାନଙ୍କର ଏକ ଯୁଗ ଥିଲା, ଯାହା ଆମର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାକୁଳ ଚକ୍ଷୁମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଘଟୁଥିବା ପବିତ୍ରଧାମର ଶୁଦ୍ଧିକରଣକୁ ଉନ୍ମୋଚିତ କଲା, ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ସମ୍ପର୍କ ରଖିଲା; [ସହିତ] ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ, ଏବଂ ତୃତୀୟଟି ମଧ୍ୟ, ଯେଉଁଥିରେ ସେହି ପତାକା ଉନ୍ମୋଚିତ ହେଲା ଯାହା ଉପରେ ଲିଖିତ ଥିଲା, 'ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନ ଏବଂ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ।' ଏହି ସନ୍ଦେଶ ଅଧୀନରେ ଥିବା ପ୍ରମୁଖ ସୀମାଚିହ୍ନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିର, ଯାହାକୁ ତାଙ୍କ ସତ୍ୟପ୍ରେମୀ ଲୋକମାନେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଦେଖିଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ସନ୍ଦୁକ, ଯାହାରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଥିଲା। ଚତୁର୍ଥ ଆଜ୍ଞାର ବିଶ୍ରାମଦିନର ଆଲୋକ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉଲ୍ଲଂଘନକାରୀମାନଙ୍କର ପଥରେ ତାହାର ପ୍ରବଳ କିରଣମାନ ପ୍ରକାଶ କଲା। ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର ଅମରତାହୀନତା ଏକ ପୁରୁଣା ସୀମାଚିହ୍ନ ଅଟେ। ପୁରୁଣା ସୀମାଚିହ୍ନମାନଙ୍କର ଶିରୋନାମା ଅଧୀନରେ ଆସିପାରିବ ଏମିତି ଆଉ କିଛି ମୁଁ ସ୍ମରଣ କରିପାରୁନି। ପୁରୁଣା ସୀମାଚିହ୍ନମାନଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଉଛି ବୋଲି ଏହି ସମସ୍ତ ରବ କେବଳ କଳ୍ପନାମାତ୍ର।" The 1888 Materials, 518.

୧୮୪୪ ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ତାରିଖରେ ତୃତୀୟ ଦୂତ ନିଜ ହାତରେ ଗୋଟିଏ ସନ୍ଦେଶ ନେଇ ଆସିଲେ।

> "ଯେପରି ଯିଶୁଙ୍କର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେଲା, ଏବଂ ସେ ଅତି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରି, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଧାରଣକରିଥିବା ସିନ୍ଦୁକର ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଲେ, ସେ ପୃଥିବୀ ପାଇଁ ତୃତୀୟ ବାର୍ତ୍ତା ସହ ଆଉ ଜଣେ ସଶକ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ। ସେହି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଜଣେ ପତ୍ରପଟ ରଖାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେ ଯେତେବେଳେ ଶକ୍ତି ଓ ମହିମାସହ ପୃଥିବୀକୁ ଅବତରଣ କଲେ, ସେ ଏମିତି ଏକ ଭୟାନକ ସତର୍କବାଣୀ ଘୋଷଣା କଲେ, ଯାହା ସହ ମାନବଙ୍କ ପାଖକୁ କେବେ ବହନ କରାଯାଇଥିବା ସବୁଠାରୁ ଭୀଷଣ ଭର୍ତ୍ସନା ଯୋଗ ହୋଇଥିଲା।" Early Writings, 254.

1844 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ଜଣେ ଦୂତ ତାଙ୍କ ହାତରେ ଏକ ପତ୍ରପୁଞ୍ଜ ନେଇ ଅବତରଣ କଲେ, ଯାହାକି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଭକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଥିଲେ। ପରେ ଯେ "ସୀମାଚିହ୍ନ" ମତବାଦଗୁଡ଼ିକ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥାଏ, ସେଗୁଡ଼ିକ କିମ୍ବା ଭକ୍ଷଣ କରି ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ, କିମ୍ବା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ଭକ୍ଷଣ ନ କରିବାକୁ ଥିଲା। ତୃତୀୟ ଦୂତ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ହାତରେ ସେହି ପତ୍ରପୁଞ୍ଜ ନେଇ ଆସିଲେ, ପତ୍ରପୁଞ୍ଜର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ବାର୍ତ୍ତା ଛଅଟି ପରୀକ୍ଷାକାରୀ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା। ସେହି ଛଅଟି ପରୀକ୍ଷାକୁ "ସମୟର ଅତିକ୍ରମ" ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ; ବିଚାର, ଯାହାକି "ପବିତ୍ରାଳୟର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ" ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ; ତିନି ଦୂତଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତାମାନ; "ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା"; "ବିଶ୍ରାମବାର"; ଏବଂ ମୃତମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା, ଯାହାକି "ଆତ୍ମାର ଅମରତ୍ୱ-ଅନସ୍ତିତ୍ୱ" ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ।

ନିଶ୍ଚୟ, ସେହି ଛଅଟି ସତ୍ୟ ପରସ୍ପର ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପୃଥକ୍ ପୃଥକ୍ ଭାବରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନସ୍ୱରୂପ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା। କେହି କେହି ଏହି ତାଲିକାରେ ସମୟର ଗତିକୁ ସମ୍ମିଳିତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିନପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ଅନେକେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ ଯେ 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844 ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଏକ ପ୍ରକୃତ ପୂରଣ ଥିଲା। ସେମାନେ ସେହି ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଫଳ ହେଲେ, ଯାହା ସ୍ୱାଭାବିକଭାବେ ପରେ ଆସୁଥିବା ପରୀକ୍ଷାମାନଙ୍କ ସହ ଯୁଜିବାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବଞ୍ଚିତ କଲା। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟା ପୁନଃପୁନି ଏକ କ୍ରମୋନ୍ନତିଶୀଳ ପ୍ରକ୍ରିୟା ବୋଲି ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଆସିଛି, ଯାହା ଆବଶ୍ୟକ କରେ ଯେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପରୀକ୍ଷାରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ପ୍ରଥମେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପରୀକ୍ଷା ଉପରେ ବିଜୟ ଲାଭ କରାଯାଉ।

> "ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସବ୍ଥ-ପ୍ରଶ୍ନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆଲୋକକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲୁ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 14:9–12 ର ତୃତୀୟ ଦୂତର ବାର୍ତ୍ତା ବିଷୟରେ ଆମ ପାଖରେ କୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ ପରିଭାଷିତ ଧାରଣା ନଥିଲା। ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆମେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାବେଳେ ଆମ ସାକ୍ଷ୍ୟର ମୁଖ୍ୟ ଭାର ଏହିଥିଲା ଯେ, ମହାନ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ଆନ୍ଦୋଳନ ଇଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଥିଲା, ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରଚାରିତ ହୋଇସାରିଥିଲା, ଏବଂ ତୃତୀୟଟି ଦିଆଯିବାକୁ ଥିଲା। ଆମେ ଦେଖିଲୁ ଯେ ତୃତୀୟ ବାର୍ତ୍ତା ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ସମାପ୍ତ ହୁଏ:

‘ଏଠାରେ ପବିତ୍ର ମାନଙ୍କ ର ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଅଛି: ଏଠାରେ ସେମାନେ ଅଛନ୍ତ ି ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଆଜ୍ଞ ।ଗୁଡ଼ିକୁ ରକ୍ଷ । କରନ୍ତ ି, ଏବଂ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱ ।ସକୁ ଧାରଣ କରନ୍ତ ି।’ ଏବଂ ଆମେ ଯେପରି ଏବେ ସ୍ପ ଷ୍ଟ ରୂପେ ଦେଖୁଛୁ ସେପରି ସ୍ପ ଷ୍ଟ ରୂପେ ତେବେ ମଧ ଦେଖିଲୁ ଯେ, ଏହି ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଣୀମୂଳକ ଶବ୍ଦ ଗୁଡ଼ିକ ଗୋଟିଏ ସବ ୍ୱାଥ-ସଂସ୍କ ।ରର ସୂଚନା ଦେଉଥିଲା; କିନ୍ତୁ ବାଓ ୍ରେ ଉଲ୍ଲେ ଖିତ ପଶୁର ଉପାସନା କ’ଣ ଥିଲା, କିମ ୍ୱା ପଶୁର ପ୍ର ତିମୂଓ ୍ଏବଂ ତାହାର ଚିହ୍ନ କ’ଣ ଥିଲା, ଏହା ବିଷୟରେ ଆମର କୌଣସି ସ୍ପ ଷ୍ଟ ନିଦ୍ଧ ୍ରିତ ଅବସ୍ଥ ।ନ ନଥିଲା।

“ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କର ସେବକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଲୋକ ପ୍ରକାଶ କରିଲେ, ଏବଂ ବିଷୟଟି କ୍ରମେ ସେମାନଙ୍କର ମନରେ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ହେଲା। ଏହାକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବା ପାଇଁ ବହୁ ଅଧ୍ୟୟନ ଓ ଗଭୀର ଚିନ୍ତାଶୀଳ ସାବଧାନତା ଆବଶ୍ୟକ ହେଲା—କଡ଼ି ପରେ କଡ଼ି ଯୋଡ଼ିବା ପରି। ସାବଧାନତା, ଉଦ୍ବେଗ, ଏବଂ ନିରନ୍ତର ପରିଶ୍ରମ ଦ୍ୱାରା ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଆସିଛି, ଯାହାର ଫଳରୂପେ ଆମର ସନ୍ଦେଶର ମହାନ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ—ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ, ସଂଗତ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକତ୍ୱ ଭାବେ—ଜଗତକୁ ଦିଆଯାଇଛି।”

“ବୃଦ୍ଧ ବେଟ୍ସଙ୍କ ସହିତ ମୋର ପରିଚୟ ବିଷୟରେ ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ କହିଛି। ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଏକ ସତ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ସଭ୍ୟପୁରୁଷ, ଶିଷ୍ଟ ଓ ସଦୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବେ ପାଇଥିଲି। ସେ ମୋତେ ଏପରି ସ୍ନେହସହିତ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ, ଯେପରି ମୁଁ ତାଙ୍କର ନିଜ ସନ୍ତାନ ହେଉଁ। ପ୍ରଥମଥର ସେ ମୋତେ କହୁଥିବା ଶୁଣିଲେ, ସେ ଗଭୀର ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କଲେ। ମୁଁ କହି ସରିବା ପରେ, ସେ ଉଠି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ କହିଲେ: ‘ମୁଁ ସନ୍ଦେହପରାୟଣ ଥୋମା। ମୁଁ ଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରୁଥାନ୍ତି ଯେ, ଆଜି ରାତିରେ ଏହି ଭଗିନୀ ଯେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି, ସେଥି ନିଶ୍ଚୟ ଆମ ପ୍ରତି ଈଶ୍ୱରଙ୍କର କଣ୍ଠସ୍ୱର, ତେବେ ମୁଁ ପୃଥିବୀର ସବୁଠାରୁ ସୁଖୀ ମଣିଷ ହେଇଥାନ୍ତି। ମୋର ହୃଦୟ ଗଭୀରରୂପେ ଆନ୍ଦୋଳିତ ହୋଇଛି। ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯେ, ଏହି ଭାଷଣକାରିଣୀ ନିଷ୍ଠାବାନ; କିନ୍ତୁ ସେ ଆମକୁ ଯେ ସମସ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ବିଷୟ ଦେଖାଯାଇଥିବା ବୋଲି କହିଛନ୍ତି, ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୁଁ କୌଣସି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିପାରୁ ନାହିଁ।’”

“ମୋର ବିବାହର କେତେକ ମାସ ପରେ, ମୁଁ ମୋର ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ସହିତ ମେନ୍‌ର ଟପ୍‌ଶାମ୍‌ରେ ଆୟୋଜିତ ଏକ ସମ୍ମିଳନୀରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲି, ଯେଠାରେ ଏଲ୍ଡର ବେଟ୍ସ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ। ସେ ସମୟରେ ସେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନଥିଲେ ଯେ ମୋର ଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ଦେବଙ୍କଠାରୁ ଆସିଥିଲା। ସେହି ସଭା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଗ୍ରହଜନକ ଏକ ସମୟ ଥିଲା। ଦେବଙ୍କ ଆତ୍ମା ମୋର ଉପରେ ବିରାଜ କଲେ; ମୁଁ ଦେବମହିମାର ଏକ ଦର୍ଶନରେ ଆବୃତ ହେଲି, ଏବଂ ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରହମାନଙ୍କର ଏକ ଦୃଶ୍ୟ ପାଇଲି। ଦର୍ଶନରୁ ବାହାରି ଆସିବା ପରେ, ମୁଁ ଯାହା ଦେଖିଥିଲି ତାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କଲି। ତାହାପରେ ଏଲ୍ଡର ବି. ପଚାରିଲେ ଯେ ମୁଁ କେବେ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନ ଅଧ୍ୟୟନ କରିଛି କି। ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କହିଲି ଯେ ମୋର କେବେ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନ ପୁସ୍ତକକୁ ଦେଖିଥିବାର କୌଣସି ସ୍ମୃତି ନାହିଁ। ସେ କହିଲେ: ‘ଏହା ପ୍ରଭୁଙ୍କର।’ ଏହାପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଏତେ ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦ ଓ ଆନନ୍ଦିତ କେବେ ଦେଖିନଥିଲି। ତାଙ୍କର ମୁଖମଣ୍ଡଳ ସ୍ୱର୍ଗର ଆଲୋକରେ ଦୀପ୍ତିମାନ ହେଉଥିଲା, ଏବଂ ସେ ଶକ୍ତି ସହିତ ଚର୍ଚ୍ଚକୁ ଉପଦେଶ ଦେଲେ।” Testimonies, volume 1, 78–80.

ନିଶ୍ଚୟ, ଏହି ସମସ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗତ ପରୀକ୍ଷାମାନେ ପରସ୍ପର ସଂପୃକ୍ତ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏମିତି ପରୀକ୍ଷା ମଧ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପୃଥକ୍‌ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇପାରେ, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ କ୍ରମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା। ଏମିତି ଅନେକ ମଣ୍ଡଳୀ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ସପ୍ତମ ଦିନର ବିଶ୍ରାମବାର ପାଳନ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତିନି ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି। ସେମାନେ 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844 ରେ ବିଚାର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ବୋଲି ଥିବା ସତ୍ୟକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତଥାପି ବିଶ୍ରାମବାର ପାଳନ କରନ୍ତି। ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗତ ପରୀକ୍ଷାମାନେ ପରସ୍ପର ସଂପୃକ୍ତ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଛଅଟି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି।

ଯେପରିକି ଖଗୋଳବିଦ୍ୟା ସହ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପରିଚିତ ସମୁଦ୍ର-ଅଧିନାୟକ ଜୋସେଫ ବେଟ୍ସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେହିମାତ୍ର ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ସେ ପୂର୍ବରୁ ଯାହାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆତ୍ମାକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ। 1844 ମସିହାର ଡିସେମ୍ବର ମାସରେ, ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଦର୍ଶନ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ, ଏବଂ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ସପ୍ତମ ପରୀକ୍ଷା ଆସିଲା।

"ବାଇବେଲ୍ ତୁମର ପରାମର୍ଶଦାତା ହେବା ଉଚିତ୍। ଏହାକୁ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱ ର ଯେ ସାକ୍ଷ ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ଦେଇଛନ୍ତି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅଧ୍ ୟନ କର; କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ କେବେ ମଧ୍ ତାଙ୍କ ର ବଚନକୁ ବିରୋଧ କରେ ନାହିଁ। ଯଦି ସାକ୍ଷ ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ବଚନ ଅନୁଯାୟୀ କଥା ନ କହେ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ର ତ୍ୟ ାଖ୍ୟ ାନ କର। ଖ୍ର ୀଷ୍ଟ ଏବଂ ବେଲିଆଲ୍ ଏକତ୍ର ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ।" Selected Messages, book 3, 33.

ମହା ନିରାଶା ପରେ କିଛିଦିନ ମଧ୍ୟରେ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଏକ ଲେଖାକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ 1844 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରୁ ଅତି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରବେଶ କରିଥିବା ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଥିଲା। ସେ ସେହି ପ୍ରକାଶନଟିକୁ "ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତ" ପାଇଁ ସୁପାରିଶ କରିଥିଲେ।

"ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯେ 2300 ଦିନର ଶେଷରେ ଯେ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଶୁଦ୍ଧ କରାଯିବ, ସେହିଟି ହେଉଛି ନୂତନ ଯେରୁଶାଲେମର ମନ୍ଦିର, ଯାହାର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜଣେ ସେବକ। ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଦର୍ଶନରେ, ଏକ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପୂର୍ବେ, ଦେଖାଇଥିଲେ ଯେ ଭାଇ କ୍ରୋସିଅରଙ୍କ ପାଖରେ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟରେ ସତ୍ୟ ଆଲୋକ ଥିଲା; ଏବଂ ଏହା ତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଥିଲା ଯେ ଭାଇ C. ସେହି ମତକୁ ଲେଖି ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ, ଯାହା ସେ ଆମକୁ Day-Star, Extra, February 7, 1846 ରେ ଦେଇଥିଲେ। ମୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଅଧିକୃତ ବୋଧ କରେ, ସେହି Extra-କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପବିତ୍ରଜନଙ୍କ ପାଇଁ ସୁପାରିଶ କରିବାକୁ।" A Word to the Little Flock, 12.

ତାଙ୍କର ସମର୍ଥନ କ୍ରୋସିୟରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅତି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଯାତ୍ରାର ବର୍ଣ୍ଣନା ପ୍ରତି ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେହି ଲେଖାରେ କେତେକ ଭୁଲ ଶିକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ଥିଲା, ଯାହାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭ୍ରଷ୍ଟ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ଏହି ଶିକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା ଯେ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର "daily" ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା। ସେହିହେତୁ ସେ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଲେଖିଥିଲେ, ଯାହା ପ୍ରଥମେ 1850 ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ପରେ Early Writings ପୁସ୍ତକରେ ସମ୍ମିଳିତ କରାଯାଇଥିଲା। ସେଠାରେ ସେ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ ଯେ "ଯେମାନେ ବିଚାରର ଘଣ୍ଟାର ଘୋଷଣା ଦେଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର 'daily' ବିଷୟରେ ସଠିକ ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀ ଥିଲା।"

"ତା'ପରେ ମୁଁ 'ଦୈନିକ' (ଦାନିୟେଲ 8:12) ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେଖିଲି ଯେ 'ବଳିଦାନ' ଶବ୍ଦଟି ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରଜ୍ଞାଦ୍ୱାରା ଯୋଗ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଏହା ପାଠ୍ୟର ଅଂଶ ନୁହେଁ, ଏବଂ ଯେମାନେ ବିଚାର-ଘଣ୍ଟାର ଘୋଷଣା ଦେଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ଏହାର ଠିକ୍ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇଥିଲେ। 1844 ପୂର୍ବରୁ, ଯେତେବେଳେ ଐକ୍ୟ ବିଦ୍ୟମାନ ଥିଲା, ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ 'ଦୈନିକ' ବିଷୟରେ ଠିକ୍ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଐକ୍ୟବଦ୍ଧ ଥିଲେ; କିନ୍ତୁ 1844 ପରଠାରୁ ଥିବା ଅସ୍ୱଷ୍ଟତାରେ, ଅନ୍ୟ ମତଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ତାହା ପରେ ଅନ୍ଧକାର ଓ ଅସ୍ୱଷ୍ଟତା ଆସିଛି।" Early Writings, 74.

ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକରେ "ନିତ୍ୟ" ବିଷୟଟି ବିଂଶତମ ଶତାବ୍ଦୀର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ କାଳରେ ଅଧର୍ମଚ୍ୟୁତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ପଦ୍ଧତିକୁ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ପୁନର୍ଆଗମନର ଏକ ପ୍ରତୀକରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଆଜି "ନିତ୍ୟ" ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମିଲେରୀୟମାନଙ୍କର ଯଥାର୍ଥ ବୁଝାବୁଝିକୁ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱବିତ୍ମାନେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବରେ ଏହା ଚିହ୍ନିତ କରିଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଯେ, ମିଲେରୀୟମାନେ "ନିତ୍ୟ"କୁ ପୌତ୍ତଳିକତାର ଶୈତାନୀ ଶକ୍ତି ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିବାରେ ସଠିକ୍ ଥିଲେ, ତଥାପି ଏହାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଛି। ସେମାନେ "ନିତ୍ୟ"ର ସତ୍ୟକୁ କେବଳ ତାଙ୍କର ପ୍ରେରିତ ସମର୍ଥନ—ଯେ ମିଲେରୀୟମାନଙ୍କର ବୁଝାବୁଝି ସଠିକ୍ ଥିଲା—ତାହାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିନଥିଲେ, ବରଂ ଏହାର ସରାସରି ବିରୋଧରେ ମଧ୍ୟ ଯେ, "ନିତ୍ୟ" ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନୀୟ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟକୁ ସୂଚିତ କରେ ବୋଲି ଯେ ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଶିଖାଏ, ସେହି ଶିକ୍ଷା "ସ୍ୱର୍ଗରୁ ବିତାଡ଼ିତ ହୋଇଥିବା ଦୂତମାନଙ୍କ" ଦ୍ୱାରା ଆଣିଦିଆଯାଇଥିଲା ବୋଲି ସେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ!

"ଏବଂ ସେଠାରେ ଭାଇ ଡାନିଏଲ୍ସ ଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କ ମନରେ ଶତ୍ରୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲା; ଏବଂ ଆପଣଙ୍କର ମନ ଓ ଏଲ୍ଡର ପ୍ରେସକଟ୍ଙ୍କର ମନ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ବାହାର କରାଯାଇଥିବା ଦୂତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହେଉଥିଲା।" Manuscript Releases, volume 20, 17.

ଆଡଭେଣ୍ଟ ିଜମ୍ ବର୍ତ୍ତ ମାନ ଯାହାକୁ ତାହାର "କଳ୍ପ ିତ କାହାଣୀମାନଙ୍କ ର ଭୋଜନପଦାର୍ଥ" ମଧ୍ ରୁ ଗୋଟିଏ ଭାବେ ବ୍ୟ ବହାର କରେ, ସେହି ବିଷୟ ପ୍ର ତି ତାଙ୍କ ର ଗଭୀର ପ୍ର ତ୍ୟ ାଖ୍ୟ ାନ ଏତେ କଠୋର ଥିଲା, କାରଣ ଡାନିଏଲ ସ୍ ଏବଂ

ପ୍ରେସକଟ୍ ଶୈତାନିକ ଶକ୍ତିର ଗୋଟିଏ ପ୍ରତୀକକୁ (ପେଗାନିଜମ୍) ଗ୍ରହଣ କରି ସେହି ପ୍ରତୀକକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର (ତାଙ୍କର ପବିତ୍ରାଳୟୀୟ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ) ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ କରିଥିଲେ। ଏହାରେ ଆଠଟି ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗତ ପରୀକ୍ଷା ହୁଏ।

୧୮୬୩ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକୁ ନେଇଯାଉଥିବା ଇତିହାସର ନବମ ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି ୧୮୫୦ ମସିହାରେ ହବକ୍‌କୂକଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ପଟିକାର ଉତ୍ପାଦନ। ୧୮୪୩ର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଚାର୍ଟ ୧୮୪୨ ମସିହାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହାକୁ କେବଳ ୧୮୪୩ର ଚାର୍ଟ ବୋଲି କୁହାଯାଏ, କାରଣ ଏହା ୧୮୪୩ ମସିହାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନରାଗମନର ପୂର୍ବାନୁମାନ କରିଥିଲା। ହବକ୍‌କୂକଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ପଟିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ୧୮୫୦ ମସିହାରେ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ହବକ୍‌କୂକଙ୍କ ଏହି ଦୁଇଟି ପଟିକାର ପ୍ରସ୍ତୁତି ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଇତିହାସକୁ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଇତିହାସ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ କରେ। ତାଙ୍କ ଜୀବନ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ତାଙ୍କ ପୌତ୍ରଙ୍କ ଜୀବନୀରେ, ସେ ୧୮୫୦ର ଚାର୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତିକୁ ନେଇଯାଇଥିବା ଘଟଣାମାଳାର ଏକ ସାରାଂଶ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି। ସେ ଏହା କରନ୍ତି ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ସମ୍ପର୍କିତ ଟୀକାମାନଙ୍କୁ ଚୟନ କରି, ଏବଂ ସେହି ସାରାଂଶରେ ନିଜର ଟୀକାଟିପ୍ପଣୀ ଯୋଗ କରନ୍ତି।

> "ଆମେ ଭାଇ Nicholsଙ୍କ ଘରକୁ ଫେରିଆସିବା ପରେ, ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଏକ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ ଏବଂ ଦେଖାଇଲେ ଯେ ସତ୍ୟକୁ ତାଲିକାମାନଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ; ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟିକୁ ତାଲିକାମାନଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଯାଇଥିବାବେଳେ, ତୃତୀୟ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଅନେକଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କରିବ।—Letter 28, 1850."
>
> "ଏହି ଦର୍ଶନରେ ତାଙ୍କୁ ସେହି କଥାମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଜେମ୍ସ ହ୍ୱାଇଟ୍‌ଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶନ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ ସାହସ ଦେବ:
>
> "ମୁଁ ଏହାମଧ୍ୟ ଦେଖିଲି ଯେ, ଯେପରି ଦୂତମାନଙ୍କର ଯିବା ଆବଶ୍ୟକ, ସେହିପରି ପତ୍ରିକାଟି ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ; କାରଣ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ନିଜମାନଙ୍କ ସହିତ ଏମିତି ଗୋଟିଏ ପତ୍ରିକା ବହନ କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ, ଯାହାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟ ରହିଥାଏ, ଯେଣିକି ସେମାନେ ତାହା ଶୁଣୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ହାତରେ ଦେଇପାରନ୍ତି, ଏବଂ ତେବେ ସେହି ସତ୍ୟ ମନରୁ ମେଳାଇଯିବ ନାହିଁ। ଏବଂ ସେହି ପତ୍ରିକା ସେଠାକୁ ମଧ୍ୟ ଯିବ, ଯେଉଁଠାକୁ ଦୂତମାନେ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ।—ଏହି ପୂର୍ବୋକ୍ତ ଗ୍ରନ୍ଥ"
>
> "ନୂତନ ଚାର୍ଟ ଉପରେ କାମ ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ମାସରେ ଜେମ୍ସ ପ୍ରକାଶ କରିଥିବା Present Truth ଙ୍କ ସଂସ୍କରଣରେ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଏହା ବିଷୟରେ ଜଣାଇବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଥିଲା:"
>
> "ଚିତ୍ରପଟ। ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ, ଦାନିଏଲ ଓ ଯୋହନଙ୍କ ଦର୍ଶନମାନଙ୍କର ଏକ କ୍ରମାନୁକ୍ରମିକ ଚିତ୍ରପଟ, ମାସାଚୁସେଟ୍ସର ଡର୍ଚେଷ୍ଟରର ଭ୍ରାତା ଓଟିସ ନିକଲ୍ସଙ୍କ ଦେଖରେଖ ଅଧୀନରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଲିଥୋଗ୍ରାଫ କରାଯାଉଛି। ଯେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାନ୍ତି, ସେମାନେ ଏହାଦ୍ୱାରା ବହୁତ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇବେ। ଏହି ଚିତ୍ରପଟ ବିଷୟରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସୂଚନା ପରେ ଦିଆଯିବ।—Present Truth, November, 1850."
>
> ୧୮୫୧ ମସିହାର ଜାନୁଆରୀ ମାସର ଶେଷଭାଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଚାର୍ଟଟି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଗଲା ଏବଂ $2 ଦରରେ ପ୍ରଚାରିତ ହେଲା। ଜେମ୍ସ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଏହାରେ ବହୁତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ ଏବଂ 'ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ଦେବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ଡାକିଛନ୍ତି' ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା ନିଶୁଳ୍କ ଭାବରେ ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ (Review and Herald, January, 1851)। କିଛି ଉଦାର ଦାନ ପ୍ରକାଶନ ଖର୍ଚ୍ଚ ପୂରଣ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲା।" Arthur White, Ellen G. White: The Early Years, volume 1, 185.

୧୮୪୩ ମସିହାର ଚାର୍ଟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହିବାବେଳେ, ସିଷ୍ଟର୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଏହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇଥିଲା ବୋଲି ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ।

> "ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଦେଖାଇଥିଲେ ଯେ ୧୮୪୩ ମସିହାର ଚାର୍ଟ ତାଙ୍କର ହସ୍ତ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଥିଲା, ଏବଂ ତାହାର କୌଣସି ଅଂଶ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ; ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ ସେ ଯେପରି ଚାହୁଁଥିଲେ ସେପରି ଥିଲା। ତାଙ୍କର ହସ୍ତ କିଛି ସଂଖ୍ୟାରେ ଥିବା ଗୋଟିଏ ଭୁଲ ଉପରେ ରହି ତାହାକୁ ଆବୃତ କରିରଖିଥିଲା, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ତାଙ୍କ ର ହସ୍ତ ସରି ଯାଇନଥିଲା, ସେପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ କେହି ମଧ ତାହାକୁ ଦେଖିପାରିନଥିଲେ।” Review and Herald, November 1, 1850.

1850 ମସିହାରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଚାର୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଜ୍ଞା ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଆଲୋକକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବାବେଳେ, ସେ 1843 ର ଚାର୍ଟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେପରି ଦିବ୍ୟ ଅନୁମୋଦନ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେହି ପରି 1850 ର ଚାର୍ଟ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସେହି ଦିବ୍ୟ ଅନୁମୋଦନ ପ୍ରଦାନ କଲେ; ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଚାର୍ଟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲା ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କଲେ। ନୂତନ ଚାର୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ଆଜ୍ଞାଟି, ଗୋଟିଏ ନୂତନ ପ୍ରକାଶନ ମୁଦ୍ରଣ କରିବାର ଆଜ୍ଞା ସହ ସମ୍ମିଳିତ ହୋଇଥିଲା।

“ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ଚାର୍ଟ-ତିଆରି କାରୋବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ ଥିଲା। ଏହା ଭ୍ରାତା Rhodesଙ୍କ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଭ୍ରାତା Caseଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାହା ଅନୁସରଣ କରାଯାଇଥିଲା। ଦୂତମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଗୌରବମୟ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବା ପାଇଁ ଅସଂଗତ, ଘୃଣାଜନକ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ତିଆରି କରିବାରେ ଉପାୟ-ସାଧନ ବ୍ୟୟ ହୋଇଛି। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ଏପରି କଥାମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ଅପ୍ରସନ୍ନକର ଥିଲା। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ଭ୍ରାତା Nicholsଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେହି ଚାର୍ଟର ପ୍ରକାଶନରେ ଈଶ୍ୱର ଥିଲେ। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ବାଇବେଲରେ ଏହି ଚାର୍ଟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଥିଲା, ଏବଂ ଯଦି ଏହି ଚାର୍ଟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ଯଦି ଏହା ଜଣେ ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ, ତେବେ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏହା ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ; ଏବଂ ଯଦି ଜଣେ ବଡ଼ ମାପରେ ଅଙ୍କିତ ଏକ ନୂତନ ଚାର୍ଟର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଭବ କରିଥାଏ, ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ମାତ୍ରାରେ ତାହାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି।”

“ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ଭାଇ କେସଙ୍କ ମନରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଚାର୍ଟ ପାଇବାକୁ ଯେ ଆକାଂକ୍ଷା ଥିଲା, ସେହିଟି ଏକ ଅଶାନ୍ତ, ଉଦ୍ୱିଗ୍ନ, ଅତୃପ୍ତ, ଅକୃତଜ୍ଞ ଭାବନା ଥିଲା। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ଏହି ରଙ୍ଗିତ ଚାର୍ଟଗୁଡ଼ିକର ସଭାସଦମାନଙ୍କ ଉପରେ କୁପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଲା। ଏହାର ଫଳରେ ସଭାରେ ଏକ ହାଲୁକା, ତୁଚ୍ଛତାପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପହାସମୟ ମନୋଭାବ ଉଦ୍ଭବ ହେଲା।”

“ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଦେଶାନୁସାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଚାର୍ଟଗୁଡ଼ିକ, ବ୍ୟାଖ୍ୟା ବିନା ମଧ୍ୟ, ମନକୁ ଅନୁକୂଳ ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଥିଲା। ଚାର୍ଟଗୁଡ଼ିକରେ ଦୂତମାନଙ୍କର ଚିତ୍ରଣରେ କିଛି ଆଲୋକମୟ, ସୁନ୍ଦର ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଗୁଣ ଅଛି। ମନ ପ୍ରାୟ ଅଗୋଚର ଭାବରେ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ସ୍ୱର୍ଗ ଦିଗକୁ ପରିଚାଳିତ ହୁଏ। କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଚାର୍ଟଗୁଡ଼ିକ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ମନରେ ଘୃଣା ଜନ୍ମାଏ, ଏବଂ ମନକୁ ସ୍ୱର୍ଗ ଠାରୁ ଅଧିକ ପୃଥିବୀରେ ନିବିଡ଼ କରେ। ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଚିତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ସ୍ୱର୍ଗର ସତ୍ତାମାନଙ୍କ ପରି ନୁହେଁ, ବରଂ ଦୁଷ୍ଟାତ୍ମାମାନଙ୍କ ପରି ଅଧିକ ଦେଖାଯାଏ। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ସେହି ଚାର୍ଟଗୁଡ଼ିକ ଅନେକ ଦିନ ଓ ସପ୍ତାହ ଧରି ଭାଇ କେସଙ୍କ ମନକୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରି ରହିଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଜ୍ଞାନ ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା, ଏବଂ ଆତ୍ମାର ଅନୁଗ୍ରହଗୁଡ଼ିକରେ ଓ ସତ୍ୟର ଜ୍ଞାନରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା ଉଚିତ ଥିଲା।”

“ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, ଚାର୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ବାହାର କରିବାରେ ଯେ ସାଧନ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ଯଦି ପତ୍ରିକାମାନ ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରକାଶ କରି ଭାଇମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସତ୍ୟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ରଖିବାରେ ବ୍ୟୟ ହୋଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ଏହା ବହୁତ ଭଲ କରିଥାନ୍ତା ଏବଂ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥାନ୍ତା। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, ଚାର୍ଟ-ତିଆରି କରିବାର ବ୍ୟବସାୟ ଜ୍ୱର ପରି ପ୍ରସାରିତ ହୋଇଛି।” Manuscript Releases, number 13, 359; 1853.

ସେ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ କହିଛନ୍ତି ଯେ “ଭାଇ Nicholsଙ୍କ ଦ୍ୱାରା [1850] ଚାର୍ଟର ପ୍ରକାଶନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଈଶ୍ୱର ଥିଲେ,” ଏବଂ “ବାଇବେଲରେ ଏହି ଚାର୍ଟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ [Habakkuk two] ଥିଲା।” ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ ଯେ “ଚାର୍ଟଗୁଡ଼ିକ” [ବହୁବଚନ; 1843 ଏବଂ 1850] ଯେଗୁଡ଼ିକ “ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଦେଶିତ ଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ବିନା ମଧ୍ୟ ମନ ଉପରେ ଅନୁକୂଳ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥିଲା।” Habakkuk two Milleritesମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନକୁ ତାଲିକାମାନଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ଲେଖିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲା, (ବହୁବଚନରେ), ଯେପରି ଦୁଇଟି ଚାର୍ଟ ପଢୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ଏପଟେ-ସେପଟେ ଧାଇପାରେ। ଦିବ୍ୟ ଚାର୍ଟଗୁଡ଼ିକୁ କୌଣସି ଅତିରିକ୍ତ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ଆବଶ୍ୟକତା ନଥିଲା, ଯେପରି Uriah Smithଙ୍କ 1863 ମସିହାର ଜାଲିଆତି ଚାର୍ଟର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଥିଲା।

ତାହାପରେ ପ୍ର ଭୁ ମୋତେ ଉତ୍ତ ର ଦେଇ କହିଲେ, ଏହି ଦର୍ଶନକୁ ଲେଖ, ଏବଂ ତାହାକୁ ପଟିକାମାନଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ପ ଷ୍ଟ ଭାବରେ ଲେଖ, ଯେଣୁ ଯେ ତାହାକୁ ପଢ଼େ ସେ ଦୌଡ଼ି ପାରେ। ହବକ୍‌କୂକ 2:2.

ଏହି ଲେଖାର କେନ୍ଦ୍ରବିଷୟ ହେଉଛି ଦଶମ ପରୀକ୍ଷା। ଗଣନା ପୁସ୍ତକର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମୋଶିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଲ୍ଲେଖିତ ଦଶଟି ପରୀକ୍ଷା ସନ୍ଦର୍ଭରେ, ହିବ୍ରୁ ପଣ୍ଡିତମାନେ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍ମାନେ ଲାଲ ସାଗରରୁ ଉଦ୍ଧାର ହେବାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଦଶ ଗୁପ୍ତଚରଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇତିହାସର କେଉଁ କେଉଁ ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକ ଏହାଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିପାରେ ବୋଲି ବିଭିନ୍ନ ଅନୁମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି। ସେହି ଇତିହାସର ବିଦ୍ରୋହରେ ଚୟନ ପାଇଁ କିଛି ଭିନ୍ନତା ମିଳେ, କିନ୍ତୁ ଏତେଟା ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ଦଶମ ପରୀକ୍ଷା ମରୁଭୂମିରେ ଧୀରେ ଧୀରେ କ୍ଷୟମାନ ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ୱାରା ଚାଳିଶ ବର୍ଷର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜବାବଦେହୀ ବୟସର ସମସ୍ତ ବିଦ୍ରୋହୀ ମରିଯାଇନଥିଲେ।

ଏହିପରି ଭାବରେ, ଏହି ଦଶଟି ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗତ ପରୀକ୍ଷାର ମୋର ଚୟନ ସମ୍ପର୍କରେ କେହି କେହି ଆପତ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରିପାରନ୍ତି, କାରଣ ମୁଁ ଏଠାରେ ଯାହା ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଛି ତାହାଠାରୁ ଉତ୍ତମ ବୋଲି ପ୍ରତୀତ ହେଉଥିବା କିଛି ଭିନ୍ନତା ଥାଇପାରେ। ତଥାପି, ଦଶମ ଏବଂ ଅନ୍ତିମ ପରୀକ୍ଷାଟି ଦଶ ଗୁପ୍ତଚରଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହ ଯେପରି ସ୍ପଷ୍ଟ ଥିଲା, ସେହିପରି ସ୍ପଷ୍ଟ। ସେହିଟା ଥିଲା ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶର "ସାତ ସମୟ"ର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ। ଏହି ପରିଚୟକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ଅନେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ପ୍ରମାଣ ରହିଛି।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଆମେ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ସାକ୍ଷ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିବୁ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ଏହି ପରିଚୟକୁ ସମର୍ଥନ କରେ ଯେ ଲେବ୍ୟପୁସ୍ତକ ଛବିଶର "ସାତ କାଳ" ହେଉଛି ଲାଓଡିକିଆନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ର ଦଶମ ଏବଂ ଅନ୍ତିମ ବିଫଳତା।

"ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି କ'ଣ ସତ୍ୟ ତାହା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଛି, ସେହି ସତ୍ୟ ସଦାକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସତ୍ୟ ଭାବେ ଅବିଚଳ ରହିବ। ଈଶ୍ୱର ଯେ ଆଲୋକ ଦେଇଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କ ବିରୋଧୀ କୌଣସି ପରବର୍ତ୍ତୀ ଧାରଣାକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ। ଲୋକମାନେ ଶାସ୍ତ୍ରର ଏମିତି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ନେଇ ଉଠିବେ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସତ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଯାହା ସତ୍ୟ ନୁହେଁ। ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ସତ୍ୟକୁ ଈଶ୍ୱର ଆମର ବିଶ୍ୱାସର ଭିତ୍ତିସ୍ଥମ୍ଭ ଭାବେ ଆମକୁ ଦେଇଛନ୍ତି। ସେ ସ୍ୱୟଂ ଆମକୁ କ'ଣ ସତ୍ୟ ତାହା ଶିଖାଇଛନ୍ତି। ଜଣେ ଉଠିବେ, ଏବଂ ପୁଣି ଅନ୍ୟଜଣେ ମଧ୍ୟ, ନୂତନ ଆଲୋକ ନେଇ, ଯାହା ଈଶ୍ୱର ନିଜ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରମାଣଦାୟକ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଧୀନରେ ଯେ ଆଲୋକ ଦେଇଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କୁ ବିରୋଧ କରେ।"

"ଏହି ସତ୍ୟର ସ୍ଥାପନାରେ ଅର୍ଜିତ ଅନୁଭବ ମାଧ୍ୟମରେ ଯେଉଁମାନେ ଗତି କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅତ୍ୟଳ୍ପ କିଛି ଜଣ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି। ପରମେଶ୍ୱର କୃପାକରି ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନକୁ ରକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି, ଯେପରି ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଜୀବନର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ପ୍ରେରିତ ଯୋହନ ଯେପରି ତାଙ୍କ ଜୀବନର ସର୍ବାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ନିଜେମାନେ ଯାହା ମାଧ୍ୟମରେ ଗତି କରିଥିଲେ ସେହି ଅନୁଭବକୁ ପୁନଃ ପୁନଃ କହିଚାଲନ୍ତୁ। ଏବଂ ଯେମାନେ ପତାକାବାହକ ମୃତ୍ୟୁରେ ପତିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ଲେଖନୀର ପୁନର୍ମୁଦ୍ରଣ ମାଧ୍ୟମରେ କହିବେ। ମୋତେ ଏହିପରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ, ଏଭଳିଭାବେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱର ଶୁଣାଯିବ। ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ସତ୍ୟ କ'ଣ ତାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମାନେ ନିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟ ବହନ କରିବେ।"

"ଯେମାନେ ଆମ ବିଶ୍ୱାସର ବିଶେଷ ସତ୍ୟବିନ୍ଦୁମାନଙ୍କୁ ବିରୋଧ କରୁଥିବା ସନ୍ଦେଶ ନେଇ ଆସନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ କଥାମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ନୁହେଁ। ସେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ରବାଣୀର ଏକ ବିପୁଳ ସମୁଦାୟ ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତି, ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କ ଦାବିକୃତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ପ୍ରମାଣରୂପେ ତାହାକୁ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି। ଗତ ପଚାଶ ବର୍ଷ ଧରି ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପୁନଃପୁନି କରାଯାଇଛି। ଏବଂ ଯଦ୍ୟପି ଶାସ୍ତ୍ରମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ମାନ କରିବା ଉଚିତ, ତଥାପି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରୟୋଗ—ଯଦି ସେହିପରି ପ୍ରୟୋଗ ଈଶ୍ୱର ଯେଉଁ ଭିତ୍ତିକୁ ଏହି ପଚାଶ ବର୍ଷ ଧରି ଧାରଣ କରିଆସିଛନ୍ତି, ସେହି ଭିତ୍ତିରୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ତମ୍ଭକୁ ମଧ୍ୟ ସରାଇ ଦେଇଥାଏ—ତେବେ ସେହିଟା ଏକ ମହା ଭୁଲ। ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏପରି ପ୍ରୟୋଗ କରେ, ସେ ସେହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ପ୍ରଦର୍ଶନ ବିଷୟରେ କିଛି ଜାଣେ ନାହିଁ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ପୂର୍ବରୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଥିବା ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ଓ ପ୍ରଭାବ ଦେଇଥିଲେ।" Selected Messages, book 1, 161.